

Siitä on nyt kaksi kuukautta, kun kuolin. En voinut uskoa sitä vieläkään todeksi, mutta Aurooran viedessä minut omiin hautajaisiini tajusin asioiden oikean laidan. Kaiken tapahtuneen jälkeen Auroora on alkanut opettaa minua uudessa tehtävässäni. Aina saadessani tiedon kuolleesta minun pitää kiittää tämän sielun luokse ja punnita se. Onko hän hyvä vai paha. Olen enimäkseen törmännyt puhtaisiin sieluihin, mutta pari pahaakin on ollut. Jokatapauksessa olen ollut uupunut aina sielujen saaton jälkeen, mutta Aurooran mukaan se käy aina helpommaksi. Minulle selvisi myös, että on olemassa muitakin olentoja joita ei ihmiset näe. Pareman sanan puutteessa kutsun heitä hengiksi. Osa saattaa muistuttaa ihmisiä lukuunottamatta sitä, että sattuu omistamaan norsunkärsän tai suden turkin. Olen saanut uudeksi kämppäkaverikseni hengen nimeltä Pan. Hänellä on sinimusta tukka ja keltaiset silmät. Lisäksi hänellä on kissan korvat ja häntä. Hänen kuuluisi auttaa minua tehtävässäni, mutta hän on lähinnä vain kiusannut minua ja laiskotellut. "Pan sinä voisit edes siivota joskus." Sanon turhautuneena ja heitän häntä lattiala lojuvalla sanomalehdellä. Juoduin muuttamaan Panin kanssa yhteiseen asuntoon, joka sijaitsee kylässä tuonpuoleisen ja maan välillä. Kaikki kaltaiseni asuvat täällä, mutta Aurooran lisäksi en ole tavannut vielä muita. En saa poistua asunnosta muualle kuin tehtäviin, siis ainakaan toistaiseksi. Täällä noviisijutut otetaan vakavasti ja mitä pitempään hommaa on tehnyt sitä enemmän saa oikeuksia. "ÄH ole hiljaa." Pan sanoo ja kääntää televisiota kovemmalle. "Rentoutuisit joskus." Pan sanoo ja puhalttaa ulos turhautuneena. "Luuletko, että voin rentoutua tällaisessä läävässä." Ärähdän. Pan kohauttaa olkapäitään välinpitämättömänä. Tartun puhelimeeni turhautuneena, uskomatonta kyllä minulla on vieläkin sellainen. Puhelin ehtii tuutata pai kertaa kunnes Auroora vastaa. "Hei Sami, kuis menee?" Auroora kysyy pirteään tapaansa. "Eikö Panin kuuluisi auttaa minua?" Kysyn turhautuneena ja Pan nauraa minulle taustalla. "Tietenkin. Olethan sinä sinetöinyt jo sopimuksen hänen kanssaan?." Auroora kysyy mieteliäänä. "Miten niin sinetöinyt?" Kysyn hämmentyneenä. Auroora huokaa syvään. "Pan on siis huijannut sinua. Sinun pitää suudella häntä, jos haluat saada hänet tottelemaan." Auroora sanoo asian, kuin se olisi itsestään selvää. "Mitä, oletko tosissasi minä olen mies. En minä voi suudella samaa sukupuolta." Sanon järkyttyneenä. "Sitten et ilmeisesti ole tarpeeksi epätoivoinen." Auroora sanoo ja katkaisee puhelun. Pan näyttää keskittyneen tiukasti televisiosta tulevaan ohjelmaan ja punnitsen Aurooran sanoja järkyttyneenä. Haluaisin kyllä apua, mutta toisaalta onko se sen arvoista. Tiedän vastauksen sen kummemin ajattelematta. Kävelen vaitonaisena Panin eteen ja hän katsoo minua hämmästyneenä. "Mitä sinä teet, mene pois edestä." Pan sanoo ärtyneenä. En kuuntele vaan painan huuleni hänen huulilleen ennenkuin hän ehtii sitä tajuta. Suudelma ei tuntunutkaan niin pahalta kuin kuvittelin, mutta vetäydyin silti pois. Katsoessani Pania hän tuijottaa minua takaisin. "Katso nyt mitä menit tekemään." Pan sanoo huohottaen. "Pakotit minut rakastumaan sinuun."